

рат ако се обявим в защита на Вапцаров. Полицията искаше Никола да бъде осъден и изпратен в затвор. Сутринта на 17 октомври Н. Вапцаров, Кирил Николов и Д. Зайков с фейтсва на Георги поп Тодоров от Банско потеглихме за Разлог. Вапцаров бе в добро настроение, макар че всички бяхме убедени, че го очакват две години затвор. Бедрият му възнесен вид и присъщата Вапцарова усмивка отразяваха неговото спокойствие и самоувереност. Той се радваше на топлия и приятен есенен ден. Хвърляше погледи към побелелите вече върхове на Рила и Пирин. "Аслаждаваше се на тишината в Разложкото поле и с пълни гърди вдъхваше хладния прозрачен въздух. Неговата бодрост се пренесе и сред нас и неусетно стигнахме в Разлог. В съдебната зала имаше другари от града и от цялата околия, дошли да видят и поздравят Вапцаров, да присъствуват на процеса и да чуят присъдата. При влизане в залата Никола поздрави познатите си другари, усмихна им се и техния отговор на поздраве му вдъхна нови сили. Никола сякаш се намираше сред другари на съвещание, а не в съдебна зала и то подсъдим.

След извършване на обичайния съдебен ред, председателят на съда даде ход на делото. Прочетен бе обвинителния акт. Вапцаров знаеше съдържанието му от по-рано и посрещна прочетеното съвсем спокойно, но публиката изрази неодобрение чрез раздвижване и тихо и говорене помежду отделни другари. Ние, неговите свидетели, потвърдихме пред съда, че през престоя на Н. Вапцаров в Банско не е провеждал агитация против властта и не е използвал стих. "Селска хроника" за тая цел. Ние също доказвахме пред съда, че в Банско Вапцаров се е средал с негови роднини и познати и е готвил литературно-музикална забава, която бе забранена от полицията.

Съдът прочете показанията на писателя Св. Минков, разпитан по делегация по делото, като свидетел посочен от Вапцаров.